

til Administrationen. Det er jo et interessant Spørgsmaal, som selvfølgelig skal blive Genstand for Overvejelse.

Ordføreren (Johnsen): Den højtærede Minister har Ret i den Opfattelse, at det just ikke saa meget er de lovmæssige Betingelser, man ønsker oplyst, da de jo er let tilgængelige, men derimod den Maade, hvorpaa disse Love i de to Lande praktiseres, hvilke Regler der i Henhold til disse faktisk følges af Administrationen. De kan have været forskellige til forskellige Tider, men det kan jo kun dreje sig om, hvorledes det er i Øjeblikket. — Jeg takker den højtærede Minister for Tilsgagnet om at ville overveje det Spørgsmaal, om det ikke vilde være rigtigt at følge en lignende Fremgangsmaade som i de nævnte to andre Lande, saaledes at Meddelelse af Indfødsret blev en Administrationssag, saa at Administrationen, naar de lovmæssige Betingelser er til Stede, træffer Afgørelsen, medens der kun, naar der er særlige Omstændigheder til Stede, altsaa hvor der er Grund til at afvige fra de almindelige Regler, sker Henvendelse til Lovgivningsmagten.

Lange: Jeg er naturligvis fuldt ud enig med den ærede Ordfører i denne Sag, men vil melde mig som en af dem, der har haft nogle Betæneligheder ikke alene i Aar, men ogsaa i tidligere Aar, særlig med Hensyn til Spørgsmaalet, om det ikke er forkert at give Indfødsret paa den Vis, man gør, naar ikke en Gang Anbefaling fra vedkommende Kommune vedlægges Ansøgningen. Jeg mener, at hvert enkelt Kommuneraad maa have det nærmeste Kendskab til de Mennesker, der søger, men jeg mener ikke, at man skal nægte nogen Mand Indfødsret, naar han opfylder de nødvendige Betingelser. Jeg synes, at i hvert Fald bør til enhver Tid Kommunalbestyrelsen afgive en Erklæring om, af hvilken Grund man ikke kan anbefale vedkommende Ansøgning til Indfødsret. Jeg synes, det er saa overordentlig mærkværdigt, at Kommuneraadet uden nogen som helst Motivering nægter at anbefale en Ansøgning, og til Trods derfor giver man Indfødsretten her i Rigsdagen.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg tror, at den ærede Ordfører har ganske Ret i, at der bør tages et meget stort Hensyn til den Stilling, Kommunalbestyrelserne indtager i denne Sag, og at man kun nødig skal indtage en anden Hold-

ning end den, Kommunalbestyrelserne har anbefalet. Men ofte har man dog her i dette høje Ting, hvor Spørgsmaalet jo først behandles, udtalt sin Forbavselse over den Maade, hvorpaa navnlig Københavns Kommunalbestyrelse har stillet sig overfor Ansøgninger om Indfødsret. Ofte har den Maade, hvorpaa Københavns Kommunalbestyrelse stillede sig, forekommet at være strengere, mere afvisende end den, andre Kommuner indtog, og hvis man vilde administrere Forholdet ensartet, blev man nødsaget til i nogle Tilfælde at gaa imod Københavns Kommunalbestyrelse, naar den havde nægtet et Andragende paa et tilsyneladende noget svagt Grundlag. Dette har jo ogsaa været Tilfældet i Fjor.

Jeg forstod heller ikke det ærede Medlem, der sidst talte (Lange), saaledes, at han i og for sig var imod, at man undertiden kunde blive nødsaget til at handle saaledes.

Ordføreren (Johnsen): Jeg kan ikke antage, at der i Virkeligheden er stor Forskel imellem min Opfattelse og den, der kom til Orde fra det ærede 4de Medlem for 3die Kreds (Lange), thi jeg tror ikke, at det ærede Medlem absolut vil kræve, at Kommunalbestyrelsens anbefalende Erklæring skal foreligge, for at der kan gives Indfødsret. Som jeg sagde, da jeg først havde Ordet, vilde man saa komme til ganske uensartede Resultater. Naar Kommunalbestyrelsen har motiveret sin Erklæring med Grunde, der maa anerkendes, saa vil der sikkert altid blive taget alt muligt Hensyn dertil. Men hvis en Kommunalbestyrelse ganske i Almindelighed f. Eks. siger, at man ikke skønner, at vedkommende egner sig til at erholde Indfødsret, saa forekommer det mig rigtigt nok, at dette ikke er nok til at bygge et Afslag paa.

Lange: Til den ærede Ordfører (Johnsen) skal jeg sige, at jeg kræver netop kun en Motivering af, hvorfor man nægter at anbefale Andragendet. Der kan være Motiveringer af den Art, at man ikke bør nægte af den Grund. Hvis for Eksempel vedkommende Kommuneraad siger, at det ikke vil risikere, at vedkommende skal komme til at nyde Alderdomsunderstøttelse, saa kan man ikke tage Hensyn til det, naar Manden ellers er hæderlig; men en Motivering synes jeg, der skal til.

Ordføreren (Johnsen): Det kunde være meget ønskeligt, men man kan nu en